

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลกระทบทางเศรษฐกิจของกิจการภายใต้นโยบาย
ส่งเสริมการลงทุน ในจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวชรีริน แก้วมูล

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี เจ็งเจริญ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. คณิต เศรษฐเสถียร กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัชร พฤทธิกานนท์ กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือ (1) ศึกษาถึงความแตกต่างของการก่อให้เกิดรายได้ประชาชาติของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแต่ละประเภทกิจการ โดยเปรียบเทียบจาก อัตราส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมด อัตราส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อผลผลิตทั้งหมด และ อัตราส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อรายจ่ายให้แก่ต่างประเทศ (2) ศึกษาถึงผลกระทบต่อการทำงานของกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแต่ละประเภท โดยเปรียบเทียบจากอัตราส่วนระหว่างปีจ่ายทุนหรือมูลค่าค้าเสื่อมราคาเครื่องจักรต่อจำนวนแรงงาน

การศึกษานี้ จะใช้ข้อมูลการแบ่งอุตสาหกรรมออกเป็น 6 ประเภท ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้แบ่งกลุ่มประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนไว้ ได้แก่ ประเภท 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร ประเภท 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน ประเภท 3 อุตสาหกรรมเบา (ผลิตเครื่องประดับ เครื่องกีฬาฯ) ประเภท 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ประเภท 5 อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า และประเภท 6 เคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก และใช้ข้อมูลทุนจดทะเบียน มูลค่าทรัพย์สิน มูลค่าการใช้วัตถุดิบ มูลค่าการจำหน่ายสินค้า การจ่ายเงินเดือนค่าจ้าง ดอกเบี้ย กำไร ค่าเสื่อมราคา และค่าใช้จ่ายอื่นๆ จากแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนที่มีสถานประกอบการหรือสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่ ขึ้นแสดงไว้ต่อกรมสรรพากรในปี พ.ศ. 2538 - 2541

ผลการศึกษาสรุปว่า เมื่อพิจารณาอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมดปรากฏว่าอุตสาหกรรมประเภท 6 เคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก อุตสาหกรรมประเภท 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมประเภท 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน เป็นอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก ที่ให้อัตราส่วนดังกล่าวสูงสุด คือ ร้อยละ 100, 100, และ 99.97 ตามลำดับ เมื่อ

พิจารณาอัตราส่วนมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อผลผลิตทั้งหมด ปรากฏว่า อุตสาหกรรมประเภท 6 เคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก อุตสาหกรรมประเภท 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมประเภท 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน เป็นอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก ที่ให้อัตราส่วนดังกล่าวสูงสุด คือ ร้อยละ 44.19, 25.82 และ 24.02 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาอัตราส่วนมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อรายจ่ายให้แก่ต่างประเทศปรากฏว่า อุตสาหกรรมประเภท 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน อุตสาหกรรมประเภท 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร อุตสาหกรรมประเภท 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งเป็นอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก ที่ให้อัตราส่วนดังกล่าวสูงสุด คือ ร้อยละ 466.70, 297.66 และ 95.79 ตามลำดับ ส่วนอุตสาหกรรมประเภท 6 เคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก แสดงอัตราส่วนดังกล่าวสูงมาจนประมาณค่ามิได้ ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมดังกล่าวนี้ไม่มีรายจ่ายให้แก่ต่างประเทศ โดยอุตสาหกรรมประเภท 5 อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า ก่อให้เกิดรายได้ประชาชาติ คำนวณต่ำกว่าอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ กล่าวคือ แสดงอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมดร้อยละ 66.15 อัตราส่วนมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อผลผลิตทั้งหมดร้อยละ 7.95 และอัตราส่วนมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อรายจ่ายให้แก่ต่างประเทศร้อยละ 10.11 ซึ่งกล่าวได้ว่าต่ำกว่าทุกประเภทอุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมประเภท 3 อุตสาหกรรมเบา(ผลิตเครื่องประดับ เครื่องกีฬาฯ) จะแสดงอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าเพิ่มในประเทศต่อมูลค่าเพิ่มทั้งหมด ร้อยละ 61.20 ซึ่งต่ำกว่าอุตสาหกรรมประเภท 5 อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว อุตสาหกรรมประเภท 5 อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า ก่อให้เกิดรายได้ประชาชาติต่ำกว่าทุกประเภทอุตสาหกรรม ส่วนผลในด้านการทำงานปรากฏว่า อุตสาหกรรมประเภท 3 อุตสาหกรรมเบา (ผลิตเครื่องประดับ เครื่องกีฬาฯ) ก่อให้เกิดการจ้างงานสูงกว่าอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ โดยมีอัตราการจ้างเครื่องจักรต่อการทำงานหนึ่งคน จำนวน 7,090 บาท ซึ่งต่ำกว่าทุกประเภทอุตสาหกรรม รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมประเภท 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร และอุตสาหกรรมประเภท 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน ซึ่งมีอัตราการจ้างเครื่องจักรต่อการทำงานหนึ่งคน จำนวน 19,840 บาท และ 34,520 บาท ตามลำดับ

Independent Study Title	Economic Impact of Enterprises under Investment Promotion Policy in Chiang Mai Province		
Author	Miss Chareerin Kaewmoon		
M. Econ	Economics		
Examining Committee	Assistant Prof. Dr. Anchalee Jengjalern		Chairman
	Associate Prof. Dr. Kanit Sethasathien		Member
	Assistant Prof. Watcharee Prugsiganont		Member

ABSTRACT

The objectives of the study were (1) to study the contribution of different industries under investment promotion to the national income by comparing the ratio of their value added spent locally to the total value added, value added spent locally to the total output generated and the value added spent locally to foreign expenses. (2) to study employment effects of these industries by using the ratio of capital goods' depreciation to the cost of labor.

The samples used in this study were divided into six categories according to the Board of Investment i.e, (1) agriculture and agricultural products (2) mineral, metal and ceramics (3) light industry (4) metal products, machinery, and transport equipment (5) electronics and electrical appliances (6) chemical industry and plastic.

The data used in this study include registered capital, value of assets, cost of raw materials, total sales, wages and salary, interest paid, profit, depreciation and other expenses. These figures were obtained through the income tax declaration form which submitted to the Internal Revenue Service Department between the year 1995 – 1998.

The study finds that in regarding to the ratio of value added spent locally to the total value added , industries category 6, 4 and 2 were the top three industries with the highest impact toward national income generation these ratio were 100 , 100, 99.97 respectively. Regarding to the ratio of value added spent locally to total output, this study finds the same result of such ratio which accounted for 44.19, 25.82, and 24.02 respectively. In considering the ratio of value added spent locally to the foreign expenses, it is found that industry category 2, 1 and 4 were the top three industry which had

highest impact toward national income generation, resulting in the figures of 466.70, 197.66, and 95.76 respectively. For industry category 6 there were no foreign expenses shown. Investment in industry category 5, electronics and electric appliances, had lowest impact upon national income generation due to a very low ratio of, value added spent locally to the total value added (66.15), value added spent locally to total output,(7.95), and value added spent locally to the foreign expenses(10.11). Even though category 3 did show the lowest ratio of the value spent locally to the total value added but in total, category 5 showed lowest performance regarding the national income generation.

Considering the employment effects, this study finds that category 3 industry, ornament and sport equipment had the highest impact which was shown by the lowest K/L ratio (7,090 bath). The second and the third highest employment effect were industries category 1, and 2 with K/L ratio of 19,840 and 34,520 baht respectively